

ODTRĄCAĆ SIĘ (3) *vb impf*

się (2), się (1).

o oraz a jasne.

[*inf* odtrącać się.] ◊ *praes 3 sg* odtrąca się (1). ◊ *3 pl* odtrącają się (1). ◊ *con 3 sg m* by się odtrącał (1). ◊ [1 *pl m pers* byśmy się odtrącali. ◊ 3 *pl m pers* by się odtrącali.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. s.v. odtrącić.

1. *Trącając odbijać się* [o co] (1) : AEstuarium, concavitas aliqua. Kąty o które się wiatry y nawałności odtrącają. *Mącz* 5b.

2. *Zniechęcać się, zrażać się, odstępować; scandalizari PolAnt; abalienari, auferre amorem, avertere animum, dissidere Cn* (2) : więc gdy przyjdzie wódk albo przenaśladowanie dla słowa/ natychmiast się odtrąca *MurzNT Matth* 13/21.

[*odtrącać się od kogo, od czego: á* zatym y my niemamy się czym od wniey odtrącać *Wárnienią* porażką *GrabZdanie S3; PlutBBud O3.*]

odtrącać się czym (1): bo do Gdańską żytą nie podśiewiają/ ále ie też w gumnie dobrze wyprawiąją: iakoby się kupiec plewą/ piaskiem/ kłosem nie odtrącał. *GostGosp* 50; [ieśli chcemy po prawdzie Chrystulą naśladować/ ábyfmy o żadną rzecz tego świata nic więcej nie dbali: áni się álbo miłością rodziców/ y krewnych/ ábo ludzką boiáźnią nic nie odtrącali: ále woley Bożey zgoła się poddawali *WujPos* 1590 557 (*Linde*); *GrabZdanie S3*].

[*W przeciwstawieniu: »pospolitować się ... odtrącać się«*: Przeto mądry Pan/ ma w to potráfiąć: żeby się áni názbyt z nim/ mnieyŹzey *Condicii* ludzie/ poŹpolitowáli: áni też prze zbytnią powagę iego/ od niego się odtrącali. *PlutBBud O3.*]

a. [*Przestawać bywać gdzieś, omijać* [czym od czego]: jeszcze by uczyniły więcej, kiedy by się kupiec i forman tem cłem skalskiem od miasteczka nie odtrącał *LustrKrak* I 45.]

Synonim: 2. odrażać się.

Formacje współrdzenne cf TRĄCAĆ.

ZZa.